

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления (мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец ноември 2021 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.</p> <p>С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.

С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.

17.03.2021 г. – н. д. № 978/2020 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 203 от НК

Делото е срещу В. Д. Д. и М. Л. А. (в качеството им съответно на извършител и помагач) за длъжностно присвояване в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.

Касационното производство е второ поред, след като с решение от 29.05.2013 г. по к.н.д. № 1722/2012 г. на ВКС присъдата по в.н.о.х.д. № 230/2010 г. на Софийския апелативен съд е отменена изцяло и делото е върнато за ново разглеждане. Постановено е решение от 29.10.2013 г. по в.н.о.х.д. № 537/2013 г. на САС, с което е отменена изцяло първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 1068/2008 г. на Софийския градски съд и делото е върнато на прокурора за ново разглеждане с указания за отстраняване на недостатъци на обвинителния акт, изразяващи се в противоречия, неясноти и пропуски.

Настоящото дело пред ВКС е образувано по касационен протест срещу въззивното решение от 11.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 185/2020 г. на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда на СГС от 28.06.2019 г. по н.о.х.д. № 3626/2016 г. С нея подсъдимият В. Д. Д. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б „б“ от НК – изпълнителен директор и член на Съвета на директорите на „Топлофикация София“ ЕАД, като извършител в съучастие с М. Л. А. присвоил чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява, като длъжностното присвояване е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.

Със същата присъда подсъдимата М. Л. А. е призната за невиновна в извършването на

Обявено за решаване.

<p>престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал.4 вр. ал. 1 от НК, за това, че като помагач в съучастие с В. Д. Д. – извършител, умишлено улеснила подсъдимия да присвои чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява.</p> <p>В касационния протест са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния и процесуалния закон, като се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на САС.</p>	
<p>21.09.2021 г. – н. д. № 463/2021 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 283 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и касационни жалби от Р. Д. Ж. и нейния защитник срещу въззивното решение от 17.03.2021 г. по в.н.о.х.д. № 332/2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС).</p> <p>С присъда от 26.03.2019 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) Р. Д. Ж. е призната за невиновна по обвинението, че в качеството си на длъжностно лице – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, използвала служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага. Призната е за виновна в това, че при условията на продължавано престъпление с три деяния, пред съд и друг надлежен орган на властта, като свидетел устно и съзнателно е потвърдила неистина. На подсъдимата са наложени пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца. С решение от 22.11.2019 г. на АСНС е увеличен срокът на наложените мерки – на 1 година и 6 месеца, като присъдата е потвърдена в останалата ѝ част. С решение от 01.07.2020 г. по к.н.д. № 50/2020 г. на ВКС съдебният акт на АСНС е отменен и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.</p> <p>При повторното разглеждане е постановено сега обжалваното решение на АСНС, с което присъдата на Специализирания наказателен съд е изменена, като подсъдимата е частично оправдана за това устно и съзнателно да е потвърдила неистина чрез конкретни заявления. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>С касационния протест е заявено основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК и е отправено искане за отмяна на атакуваното решение и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>С касационната жалба от защитника на подсъдимата са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като алтернативно се иска отмяна на оспорения съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане или отмяна на решението и оправдаване. В касационната жалба на Р. Д. Ж. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяна на решението и оправдаване.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>18.10.2021 г. – н. д. № 693/2021 г., I н. о., докладчик: Татяна Грозданова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на А. О. А. срещу въззивно решение № 18 от 07.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 233/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>№ 260013 от 29.03.2021 г. по н.о.х.д. № 99/2021 г. на Окръжен съд – Стара Загора. С нея А. О. А. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностно лице – полицейски орган) и осъден на 4 месеца „лишаване от свобода“.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане да се измени решението на Апелативен съд – Пловдив и да се приложи чл. 55, ал. 1, т. 2 от НК, като се наложи наказание „пробация“.</p>	
<p>20.10.2021 г. – н. д. № 633/2021 г., П н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 201 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и касационна жалба от гражданския ищец „Балкан“ АД срещу присъда от 25.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 409/2020 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда на Окръжен съд – Монтана подсъдимият А. Н. Б. е признат за виновен в това, че в периода от 11.02.2009 г. до 14.12.2010 г. в гр. Монтана, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – изпълнителен директор на „Балкан“ АД, е присвоил чужди вещи – собственост на „Балкан“ АД, на обща стойност 11 580 лв., връчени му да ги пази и управлява, поради което на основание чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК е осъден на 6 месеца „лишаване от свобода“, като изпълнението на наказанието е отложено с изпитателен срок от 3 години. Подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец „Балкан“ АД сумата от 11 580 лв., представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва, а в останалата част – за разликата до пълния предявен размер от 65 436,32 лв., гражданският иск е отхвърлен като неоснователен.</p> <p>С решение на САС присъдата е изменена, като е преквалифицирано извършеното от подсъдимия в по-леко наказуемо престъпление – от длъжностно присвояване в злоупотреба на доверие по чл. 217, ал. 4 вр. чл. 26 от НК (изразяващо се в съзнателно оцетяване на имуществото на „Балкан“ АД). Присъдата е изменена и в гражданскоправната част, като е увеличен размерът на обезщетението на 19 008,70 лв.</p> <p>С решение на ВКС е отменено решението на САС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда на САС е отменена присъдата на Окръжен съд – Монтана, като подсъдимият е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Отхвърлен е предявеният от гражданския ищец иск.</p> <p>В протеста се сочат допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон, като се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p> <p>В касационната жалба се заявява, че гражданският иск е доказан по основание и размер, като се иска отмяна на присъдата и уважаване изцяло на предявения граждански иск.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

22.10.2021 г. – н. д. № 437/2021 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 252 от НК

Делото (за лихварство, изнудване и пране на пари) е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. В. Д. и касационни жалби на трима частни обвинители срещу въззивното решение № 201947 от 28.04.2020 г. по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС).

С присъда от 20.02.2019 г. по н.о.х.д. № 531/2014 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен в извършването на множество престъпления по: чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (лихварство) и 253, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (пране на пари два или повече пъти), чл. 253, ал. 4 вр. ал. 1 от НК (пране на пари, когато деянието е извършено със средства или имущество, за които деецът е знаел или предполагал, че са придобити чрез тежко умишлено престъпление), чл. 253, ал. 5 вр. ал. 4 вр. ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (пране на пари, когато средствата или имуществото са в особено големи размери и случаят е особено тежък, при условията на продължавано престъпление) и чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 и ал. 3 т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплахата за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление). На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд определя едно общо наказание на подсъдимия в размер на 3 години „лишаване от свобода“, като изтърпяването му на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 9000 лв. С присъдата си СНС оправдава подсъдимата М. Ж. В. изцяло по всички повдигнати обвинения.

С решението по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на АСНС присъдата е изменена по отношение на едно от обвиненията в частта, в която подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен за това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 252 НК (лихварство), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти. Вместо това АСНС признава подсъдимия И. В. Д. за виновен в това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 3, т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплахата за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти.

С решението си АСНС отменя присъдата в частта, с която подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец сумата от 70 703 лв., и отхвърля гражданския иск. В останалата част присъдата е

Обявено за решаване.

<p>потвърдена, включително по отношение на оправдаването на подсъдимата М. Ж. В.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия И. В. Д. се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска при условията на алтернативност отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане на въззивната инстанция за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, или да се намали наложеното наказание на подсъдимия като явно несправедливо.</p> <p>С касационните жалби на частните обвинители се заявява касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска неговото увеличаване по размер и отмяна на условното осъждане.</p> <p>Постъпилата касационна жалба от гражданския ищец е върната от съдията от въззивния съд и няма данни нейното връщане с разпореждане да е обжалвано с касационна частна жалба.</p>	
<p>22.10.2021 г. – н. д. № 584/2021 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу решение № 31/25.05.2021 г. по в.н.о.х.д. № 53/2018 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена изцяло присъда от 02.05.2018 г. на Софийския военен съд. С нея подсъдимият А. К. И. е признат за невиновен по повдигнатото обвинение за това, че в периода от 10.02.2005 г. до 31.12.2014 г. във Военномедицинска академия (ВМА) в качеството си на длъжностно лице – доцент, началник на Катедра „Образна диагностика“ и началник на Клиника „Компютърна томография и магнитно-резонансна томография“ в МБАЛ – София към ВМА, е превишил правата си и не е изпълнил служебните си задължения с цел да набави за себе си облага (заплати от Самостоятелна медико-диагностична лаборатория „Астра“ АД) и облага за друго – „Астра“ АД, като от деянието настъпили неимуществени и имуществени вредни последици за ВМА в размер на 17 865 978,61 лева, като престъплението представлява особено тежък случай и е извършено от лице, заемащо отговорно служебно положение. Подсъдимият е оправдан от първоинстанционния съд изцяло.</p> <p>В касационния протест са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за връщане на делото за ново разглеждане.</p>	Обявено за решаване.
<p>22.10.2021 г. – н. д. № 653/2021 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 283 и 294 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия К. Н. И. и неговия защитник, както и по касационна жалба на защитника на подсъдимия Т. М. М. срещу въззивно решение № 260070 от 14.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 242/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 53/09.06.2017 г. по н.о.х.д. № 549/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив</p>	Обявено за решаване.

подсъдимите са признати за виновни:

- И. К. С. – за извършено престъпление по чл. 343, ал. 3, б. „б“ вр. ал. 1, б. „в“ вр. чл. 342, ал. 1 НК;

- К. Н. И. – за извършено престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК, по чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК, по чл. 339, ал. 1 НК, по чл. 338, ал. 1 НК, по чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК;

- Т. М. М. – за извършено престъпление по чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 вр. ал. 1 НК;

- Б. Н. Т. – за извършено престъпление по чл. 294, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК;

- С. Р. Д. – за извършено престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 НК.

С решение по в.н.о.х.д. № 536/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив първоинстанционната присъда е отменена и делото е върнато за разглеждане от друг състав на Окръжен съд – Пловдив от стадия на съдебното заседание.

При новото разглеждане е постановена присъда от 28.02.2020 г. по н.о.х.д. № 862/2018 г., с която съдът признава подсъдимите за виновни:

- И. К. С. – за извършено престъпление по чл. 343, ал. 3, б. „б“ вр. ал. 1, б. „в“ вр. чл. 342, ал. 1 НК;

- К. Н. И. – за извършено престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 НК, по чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 НК, по чл. 339, ал. 1 НК, по чл. 338, ал. 1, пр. 1 НК, по чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК;

- Т. М. М. – за извършено престъпление по чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 вр. ал. 1 НК;

- Б. Н. Т. – за извършено престъпление по чл. 294, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК;

- С. Р. Д. – за извършено престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 НК.

С решение № 260070/14.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 242/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е изменена в наказателно-осъдителната част и е отменено освобождаването на подсъдимия К. Н. И. от изтърпяване на наложеното му общо и най-тежко наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ по чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от 5 години, вместо което е постановено той да изтърпи ефективно наложеното му наказание. В останалата част присъдата е потвърдена.

С касационната жалба на защитника на подсъдимия Т. М. М. се иска оправдаването му по повдигнатото обвинение, алтернативно се иска определянето на минимално наказание.

С касационните жалби на подсъдимия К. Н. И. и на неговия защитник се претендира алтернативно – оправдаването на подсъдимия, връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения или да му бъде определено наказание „лишаване от свобода“ в размер, който да позволи приложението на чл. 66, ал. 1 НК.

<p>25.10.2021 г. – н. д. № 707/2021 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 304 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу решение № 58 от 19.05.2021 г. по в.н.о.х.д. № 84/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена присъда от 09.11.2020 г. по н.о.х.д. № 277/2020 г. на Окръжен съд – Русе. С нея подсъдимият А. Т. К. е признат за невиновен в това, че на 01.08.2019 г., 02.08.2019 г. и 30.09.2019 г. в гр. Русе на три пъти в условията на продължавано престъпление предложил дар – парична сума от 1000 до 5000 лв., на длъжностно лице – Т. Р. А., в качеството ѝ на системен оператор в Група „Регистрация и отчет на пътни превозни средства и собствениците им и водачи“ в Сектор „Пътна полиция“ към Отдел „Охранителна полиция“ към ОД на МВР – Русе, за да наруши служебните си задължения, като обработи и въведе в АИС неверни данни, различаващи се от данните от входящите документи по административнонаказателна преписка – неверен регистрационен номер на моторното превозно средство, с което е извършено административното нарушение, или невярно място на извършване на административното нарушение, което да доведе до недействителност на наказателното постановление и отмяната му от съда, поради което и на основание чл. 304 от НПК съдът го оправдава по повдигнатото обвинение за осъществен състав на престъпление по чл. 304, ал. 2 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяна на атакуваното решение и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>25.10.2021 г. – н. д. № 714/2021 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Р. А. К. срещу решение № 24 от 08.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 91/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъда от 27.01.2021 г. по н.о.х.д. № 1425/2020 г. на Окръжен съд – Варна. С нея подсъдимият Р. А. К. е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностно лице – полицейски орган) и за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК, като му е наложено общо най-тежко наказание в размер на 1 година и 4 месеца „лишаване от свобода“.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане да се измени решението на Апелативен съд – Варна и да се намали наложеното наказание.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>29.10.2021 г. – н. д. № 818/2021 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 311 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на К. К. В. срещу присъда от 27.05.2021 г. по в.н.о.х.д. № 28/2021 г. на Окръжен съд – Кюстендил.</p> <p>С присъда от 31.08.2020 г. по н.о.х.д. № 1532/2017 г. на Районен съд – Кюстендил К. К. В. е оправдан и признат за невиновен за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1, пред. 1 от НК.</p> <p>Първоинстанционната присъда е изменена с присъдата от 27.05.2021 г. на Окръжен съд –</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Кюстендил, като подсъдимият е признат за виновен в това, че на ГКПП – Гюешево, като длъжностно лице в кръга на службата си – старши инспектор в Агенция „Митници“, съставил официален документ, с който удостоверил неверни обстоятелства, като с личната си смарт карта „Електронен подпис“ въвел в „Регистър на празните превозни средства при влизане в Р България“ МПС с превозвана стока транзит за Румъния като празно транспортно средство с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства, за да бъде избегнато поставянето на превозваната стока под съответния митнически режим, поради което и на основание чл. 311, ал. 1, пред. 1, чл. 54 и чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложено за изпитателен срок от 3 години, и „лишаване от право да заема държавна длъжност в Агенция „Митници“ за срок от 1 година.</p> <p>В жалбата се съдържа молба за отмяна на присъдата на Окръжен съд – Кюстендил, алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложеното наказание и отмяна на наказанието по чл. 34 от НК.</p>	
<p>29.10.2021 г. – н. д. № 340/2021 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 302а от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и жалби на Д. П. И., Б. Е. П. и П. Г. Д. срещу въззивната присъда от 06.07.2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която е отменена присъда на Специализирания наказателен съд. С първоинстанционната присъда:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Д. П. И. е призната за виновна за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Район „Младост“, Столична община, като извършител, в съучастие с Б. Е. П. и П. Г. Д. – помагачи, е поискала от управителя на „Ваклин груп“ А. В. дар (187 500 евро), който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение (престъпление по чл. 302а вр. чл. 302, т. 1 и т. 2 вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 20 г., „глоба“ от 10 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 20 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 20 г. и конфискация, като е оправдана по част от обвиненията; - Б. Е. П. е призната за виновна за това, че в съучастие с П. Г. Д. – помагач, чрез фактически действия умишлено улеснила извършителя Д. П. И. да поиска дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 12 г., „глоба“ от 12 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 12 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на 	<p>Отсрочено за 2022 г. поради здравни причини.</p>

държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 12 г. и конфискация, като е оправдана по част от обвиненията;

- П. Г. Д. е признат за виновен за това, че в съучастие с Б. Е. П. – помагач, чрез отстраняване на спънки и чрез фактически действия умишлено улеснил извършителя Д. П. И. да поиска дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 15 г., „глоба“ от 15 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 15 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 15 г. и конфискация, като е оправдан по част от обвиненията.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната и е постановена нова, с която:

- Д. П. И. е призната за виновна за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Район „Младост“, Столична община, като извършител, в съучастие с Б. Е. П. и П. Г. Д. – помагачи, е поискала и приела от А. В. дар, който не ѝ се следва, а именно за времето от 16.03.2018 г. до 19.03.2018 г. е поискала 250 000 евро, за да извърши действия по служба, като за времето от 11.04.2018 г. до 13.04.2018 г. намалила размера на поискания дар на 187 500 евро, а на 17.04.2018 г. е приела сумата от 70 000 евро (съставляваща първата част от поискания дар, получена от помагача П. Г. Д.), като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение (престъпление по чл. 302, т. 1, т. 2 и т. 4 вр. б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 8 г., „глоба“ от 15 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 10 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 10 г., като е оправдана по част от обвиненията;

- Б. Е. П. е призната за виновна за това, че в съучастие като помагач с Д. П. И. – извършител, и П. Г. Д. – помагач, умишлено улеснила Д. П. И. да поиска и приеме дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 7 г., „глоба“ от 12 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 9 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 9 г., като е оправдана по част от обвиненията;

- П. Г. Д. е признат за виновен за това, че в съучастие като помагач с Д. П. И. – извършител, и Б. Е. П. – помагач, умишлено улеснил Д. П. И. да поиска и приеме дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване

посредством злоупотреба със служебно положение, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 6 г., „глоба“ от 10 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 8 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 8 г., като подсъдимият е оправдан по част от обвиненията.

В касационните жалби на подсъдимите се сочат всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за оправдаване на подсъдимите, алтернативно за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на размера на наложените наказания.

В протеста са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт в частите, с които и тримата подсъдими са оправдани, и връщане на делото за ново разглеждане, както и за увеличаване на наложените наказания.

17.11.2021 г. – н. д. № 912/2021 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК

Делото е образувано по жалба на Я. Р. Я. срещу решението от 03.09.2021 г. по в.н.о.х.д. № 370/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.

С присъда на Специализирания наказателен съд подсъдимият Я. Р. Я. е признат за виновен в това, че на 28.11.2014 г. в гр. София в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно обществено положение – изпълнителен директор на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), нарушил служебните си задължения, като издал заповед, в която включил в разпределението на допълнителната квота за улов на калкан за 2014 г. риболовен кораб, собственост на „Капитан Зет“ ЕООД, въпреки липсата на законови предпоставки за това, с цел да набави за фирмата „Капитан Зет“ облага. Тя се изразява във: формалното спазване на условията по Закона за рибарството и аквакултурите, за да бъде издадено Специално разрешително за улов на калкан за 2014 г.; формалното спазване на специфичните критерии по Националната схема за изваждане от експлоатация на кораби от българския черноморски риболовен флот за кандидатстване за получаване на парично обезщетение по мярката „Публична помощ за постоянно прекратяване на риболовните дейности“ от Оперативната програма за развитие на сектор „Рибарство“, както и да бъде получено обезщетение за скрапиране на риболовен кораб под формата на безвъзмездна финансова помощ от Европейския съюз (85%) и от бюджета на Република България (15%), като от това може да настъпят немаловажни вредни последици, изразяващи се в уронване на авторитета и доверието на гражданите към ИАРА и към длъжностните лица в тази агенция. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години. Подсъдимият е оправдан по обвинението, че умисълът му е обхващал и точната сума на финансовото обезщетение – 59 830,79 лв. Със същата присъда служител на ИАРА в гр. Бургас е признат за виновен за това, че при условията на

продължавано престъпление съставил 5 неистински частни документа, като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

С обжалваното решение на АСНС присъдата е изменена, като Я. Р. Я. е признат за невиновен да е извършил престъплението чрез нарушаване на служебни задължения по Закона за администрацията; изразът „отговорно обществено положение“ при така извършеното от подсъдимия престъпление е постановено да се счита за „отговорно служебно положение“; на Я. Р. Я. е наложено наказание „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с ръководство и управление на човешки и материални ресурси“ за срок от 4 години.

С касационната жалба на подсъдимия са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, като направените при условията на алтернативност искания са за отмяна на атакуваното решение и оправдаване на Я. Р. Я., отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане или изменяване на решението, като бъде намалено наложеното на подсъдимия наказание.

24.11.2021 г. – н. д. № 915/2021 г., П н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.

<p>С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.</p> <p>С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.</p> <p>С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.</p>	
<p>25.11.2021 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба, чийто правопреемник е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p> <p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложеният наказание „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невинен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p>	

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.